

Prošba

PROSBA

Ahojte volám sa Lily. Mám desať rokov a som pes. Asi pred dvoma rokmi sa mi stalo niečo, čo som ani trochu nečakala. Asi Vás zaujíma čo, ak áno s radosťou Vám to porozprávam.

Stalo sa to pred pár rokmi, keď som bola malé šteniatko. Bývala som v jednej chovateľskej stanici, ktorá sa volala PETSHOP. Žila som tam s mojimi súrodencami a s mamičkou. Nič mi nechýbalo, až do dňa, keď som zatúžila mať svojho pána. O pár dní som ho uvidela. Volal sa Marko a mal sedemnášť rokov. Veľmi som sa potešila, keď si ma zobral do svojho náručia. Hneď som si ho obľúbila a aj on si obľúbil mňa. Zobral ma do auta a išli sme domov. Po príchode som si najprv všetko poriadne oňuchala a popozerala. Na večeru som dostala kúsok šunky, granulky a vodu. Potom sme išli na prechádzku, kde som sa zoznámila s množstvom nových ľudí a zvierat. Po prechádzke sme sa vrátili domov. Rozvalili sme sa na gauč, pozerali futbal a pritom ma škrabkal a maznal sa so mnou. Bol to super život. Každý deň sme trávili spolu veľa času. No jedného dňa sa všetko zmenilo. Marko si našiel frajerku, s ktorou sa po roku oženil. Narodili sa im deti, ktoré som mala veľmi rada, ale Marko s manželkou ma od nich často odháňali. Už som sa neviezla v aute, nechodila na prechádzky, nedostávala šunku, nepozerali sme spolu futbal a už ma ani neškrabkal a nemaznal sa so mnou. Nakoniec som skončila na dvore priviazaná na reťazi. Darmo som štekala a akýmkoľvek spôsobom som sa snažila upútať ich pozornosť, nikto si ma už nevšímal. Vtedy som sa stala úplne zabudnutou. Jedno ráno po takej dlhej dobe Marko zobral do ruky vodičko a dal ma do auta. Nakoniec sme asi po dvoch hodinách prišli na miesto, kde bolo veľmi veľa stromov. Bolo to krásne, zase som sa cítila tak, ako predtým. Náhle sme ale zastavili, Marko ma priviazal o strom, hodil mi pár granuliiek a odišiel. Bola som strašne smutná, ale myslela som si, že ma iba zabudol a že sa po mňa určite vráti. Prešli stotiny, potom sekundy, minúty, hodiny a stále nič. Až vtedy som pochopila, že ma nezabudol, ale odhodil. Nechápala som, čo som jemu a jeho rodine spravila. Keby som to vedela, určite by som mu to nejako vynahradila. Prešli dva dni a stalo sa to, čo sa stalo pred deviatimi rokmi. Ale tento krát si pre mňa neprišiel Marko, ale malé dievčatko. Volala sa Melody. Bolo to presne tak ako vtedy. Melody ma zobrala do svojho náručia, odopla ma z vodička a hneď si ma obľúbila. Priznám sa, že aj ja ju. Zase som chodila na prechádzky, zoznamovala som sa s rôznymi ľuďmi,

zvieratami a miestami. Opäť som na večeru dostávala kúsok šunky, granulky a vodu. Pozerali sme spolu telku, akurát nie futbal, ale rozprávky a pritom ma Melody škrabkala a maznala sa so mnou. Bol to ten najlepší život vôbec. No jedného dňa som zostarala a zoslabla. Už som nevládala chodiť na prechádzky, už sa mi nechcelo jesť, nič mi nechutilo. O pár dní som opustila tento svet. Melody pri mojej smrti veľmi plakala. Moje posledné slová boli HAV - HAV - HAV v preklade ĎA-KU-JEM. Kto vie, čo by bolo som mnou, keby nebolo nej. Melody bola moja hrdinka a nikdy na ňu nezabudnem.

Ahojte, ako ma už poznáte som Lily. Už nie som tu na tomto svete, ale niekde inde a chcela by som Vás o niečo poprosiť. Prosím nedovoľte, aby sa toto stalo aj Vášmu psíkovi, on bude Váš kamarát a neskutočne Vás bude milovať. Bude vďačný za každé jedno pohladenie, tak ako by ste boli vďačný Vy, keby ste dostali to, po čom celý život túžite. Nie nadarmo sa hovorí, že PES JE NAJLEPŠÍ PRIATEĽ ČLOVEKA.

Lily